

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60

11 септември 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/C 300/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/C 300/02 Дело C-213/15 P: Решение на Съда (голям състав) от 18 юли 2017 г. — Европейска комисия/Patrick Vreuer, Република Финландия, Кралство Швеция (Обжалване — Достъп на документи на институции — Член 15, параграф 3, ДФЕС — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Приложно поле — Заявление за достъп до писмените становища, представени от Република Австрия в производството, по което е постановено решение от 29 юли 2010 г. Комисия/Австрия (C-189/09, непубликувано, EU:C:2010:455) — Документи, които са притежание на Европейската комисия — Защита на съдебните производства) . . . 2

2017/C 300/03 Дело C-566/15: Решение на Съда (голям състав) от 18 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Kammergericht Berlin — Германия) — Konrad Erzberger/TUI AG (Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Принцип на недопускане на дискриминация — Избор на представители на работниците в надзорния съвет на дружество — Национална правна уредба, ограничаваша правото на глас и на избираемост само по отношение на работниците, заети в рамките на националната територия) 3

2017/C 300/04	Дело C-93/16: Решение на Съда (втори състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Alicante — Испания) — Ornuva Co-operative Limited, по-рано The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, SL (Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Марка на Европейския съюз — Единен характер — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9, параграф 1, букви б) и в) — Еднаква защита на предоставеното с марката на ЕС право срещу вероятността от объркване и срещу увреждането на репутацията — Мирно съвместно съществуване на тази марка и на национална марка, използвана от трето лице в една част на Съюза — Липса на такова мирно съвместно съществуване в друга част на Съюза — Възприемане от средния потребител — Евентуално различно възприемане в различните части на Съюза)	3
2017/C 300/05	Дело C-143/16: Решение на Съда (първи състав) от 19 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Abercrombie & Fitch Italia Srl/Antonino Bordonaro (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1 — Член 2, параграф 2, буква а) — Член 6, параграф 1 — Дискриминация, основана на възраст — Трудов договор за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, който може да се сключи с лица под 25-годишна възраст — Автоматично прекратяване на трудовия договор при навършване на 25-годишна възраст)	4
2017/C 300/06	Дело C-206/16: Решение на Съда (трети състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Marco Tronchetti Provera SpA и др./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2004/25/ЕО — Предложения за поглъщане — Член 5, параграф 4, втора алинея — Възможност за коригиране на цената на предложението при ясно определени обстоятелства и критерии — Национална правна уредба, предвиждаща възможността надзорният орган да увеличи цената на предложение за поглъщане в случай на тайно споразумение между оферента или лицата, действащи съгласувано с него и един или повече продавачи)	5
2017/C 300/07	Дело C-340/16: Решение на Съда (трети състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG/Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 9, параграф 1 — Член 11, параграф 2 — Компетентност по дела във връзка със застраховане — Исковете, предявени от увредената страна пряко срещу застрахователя — Иск на работодателя на увредената страна, който е публичноправна институция, законов цесионер на правата на своя служител срещу застрахователя на превозното средство, участвало в произшествието — Суброгация)	6
2017/C 300/08	Дело C-357/16: Решение на Съда (десети състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — „Gelvora“ UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (Преюдициално запитване — Нелоялни търговски практики — Директива 2005/29/ЕО — Приложно поле — Дружество за събиране на вземания — Потребителски кредит — Доброволно прехвърляне на вземане — Естество на правоотношението между дружеството и длъжника — Член 2, буква в) — Понятието „продукт“ — Мерки за събиране на вземане, провеждани паралелно с действията на съдебен изпълнител)	6
2017/C 300/09	Дело C-416/16: Решение на Съда (осми състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Португалия) — Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Portimão Urbis, E.M., S. A. — в ликвидация, Município de Portimão, Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA (Преюдициално запитване — Директива 2001/23 — Член 1, параграф 1, буква б) — Член 2, параграф 1, буква г) — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Приложно поле — Понятия „работник или служител“ и „прехвърляне на стопанска дейност)	7
2017/C 300/10	Дело C-505/16 P: Определение на Съда (осми състав) от 6 юли 2017 г. — Olga Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на Viktor Viktorovych Yanukovych/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага замразяването на финансови средства и икономически ресурси — Включване на името на жалбоподателя — Изменение на исканията — Писмено изявление, подадено от името и за сметка на починалия жалбоподател)	8

2017/C 300/11	Дело C-663/16 P: Определение на Съда (шести състав) от 19 юли 2017 г. — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH/Европейска агенция по химикали (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕС) № 528/2012 — Предоставяне на пазара и употреба на биоциди — Член 95 — Европейска агенция по химикали (ЕСЧА) — Публикуване на списък на активни вещества — Вписване на дружество като доставчик на активно вещество)	9
2017/C 300/12	Дело C-666/16 P: Определение на Съда (шести състав) от 19 юли 2017 г. — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH/Европейска агенция по химикали (Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕС) № 528/2012 — Предоставяне на пазара и употреба на биоциди — Член 95 — Европейска агенция по химикали (ЕСЧА) — Публикуване на списък на активни вещества — Вписване на дружество като доставчик на активно вещество)	9
2017/C 300/13	Дело C-176/17: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Полша), постъпило на 6 април 2017 г. — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej/Mariuszowi Wawrzoskowi	10
2017/C 300/14	Дело C-194/17 P: Жалба, подадена на 14 април 2017 г. от Georgios Pandalis срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 14 февруари 2017 г. по дело T-15/16, Georgios Pandalis/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	10
2017/C 300/15	Дело C-217/17 P: Жалба, подадена на 25 април 2017 г. от Mast-Jägermeister SE срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 9 февруари 2017 г. по дело T-16/16, Mast-Jägermeister SE/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	12
2017/C 300/16	Дело C-253/17: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 15 май 2017 г. — Ramazan Dündar и др./Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Дело C-337/17: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Szczecinie (Полша), постъпило на 7 юни 2017 г. — Feniks Sp. z o.o./Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Дело C-343/17: Преюдициално запитване от Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel (Белгия), постъпило на 8 юни 2017 г. — Fremoluc NV/Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaaminvest ABP) и др., встъпила страна: Vlaams Gewest	14
2017/C 300/19	Дело C-346/17 P: Жалба, подадена на 9 юни 2017 г. от Christoph Klein срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 28 септември 2016 г. по дело T-309/10, Christoph Klein/Европейска комисия	15
2017/C 300/20	Дело C-347/17: Преюдициално запитване от Rechtbank Rotterdam (Нидерландия), постъпило на 12 юни 2017 г. — A, B, C, D, E, F, G/Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Дело C-372/17: Преюдициално запитване от Rechtbank Noord-Holland (Нидерландия), постъпило на 19 юни 2017 г. — Vision Research Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Дело C-380/17: Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 26 юни 2017 г. — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, други страни: Н.У., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	18
2017/C 300/23	Дело C-393/17: Преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 юни 2017 г. — Openbaar Ministerie/Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Дело C-397/17: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия), постъпило на 3 юли 2017 г. — Profit Europe NV/Belgische Staat	19

2017/C 300/25	Дело C-398/17: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия), постъпило на 3 юли 2017 г. — Profit Europe NV/Belgische Staat	20
2017/C 300/26	Дело C-410/17: Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 7 юли 2017 г. — А	21
2017/C 300/27	Дело C-411/17: Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Белгия), постъпило на 7 юли 2017 г. — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Съвет на министрите	22
2017/C 300/28	Дело C-414/17: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 10 юли 2017 г. — Arex CZ a.s./Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Дело C-420/17: Иск, предявен на 12 юли 2017 г. — Европейска комисия/Френска република	25
2017/C 300/30	Дело C-426/17: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания), постъпило на 14 юли 2017 г. — Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Дело C-606/15: Определение на председателя на девети състав на Съда от 19 юни 2017 г. — Европейска комисия/Чешка република	27
2017/C 300/32	Дело C-683/15: Определение на председателя на Съда от 27 юни 2017 г. — Европейска комисия/Република Полша	27
2017/C 300/33	Дело C-539/16: Определение на председателя на Съда от 30 юни 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main — Германия) — Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional	27
2017/C 300/34	Дело C-548/16: Определение на председателя на Съда от 5 юли 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Mons — Белгия) — État belge/Biologie Dr Antoine SPRL	28
Общ съд		
2017/C 300/35	Дело T-348/16: Решение на Общия съд от 13 юли 2017 г. — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (Арбитражна клауза — Opposition — Спиране на изпълнението на решението постановено в отсъствието на ответника — Междинно решение)	29
2017/C 300/36	Дело T-519/15: Определение на Общия съд от 13 юли 2017 г. — myToys.de/EUIPO — Laboratorios Indas (myBaby) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз myBaby — По-ранни словна и фигуративна марка на Европейския съюз и национални словни марки МАУВАВУ, May Baby и МАУ ВАВУ — „Акцесорна“ жалба — Член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 216/96 — Изцяло потвърдително решение — Недопустимост)	29
2017/C 300/37	Дело T-348/16 OP-R: Определение на председателя на Общия съд от 13 юли 2017 г. — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (Обезпечително производство — Арбитражна клауза — Съдебно решение, постановено в отсъствието на ответника — Искане за спиране на изпълнението на решението — Липса на компетентност)	30
2017/C 300/38	Дело T-464/16 P: Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — НІ/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Проект, финансиран от Съюза — Конфликт на интереси — Дисциплинарно производство — Понижаване — Отхвърляне на жалбата от първата инстанция — Частично явно недопустима и частично явно неоснователна жалба)	31
2017/C 300/39	Дело T-423/17: Жалба, подадена на 11 юли 2017 г. — Nexans France и Nexans/Комисия	31
2017/C 300/40	Дело T-433/17: Жалба, подадена на 12 юли 2017 г. — Dehousse/Съд на Европейския съюз	32

2017/C 300/41	Дело T-436/17: Жалба, подадена на 12 юли 2017 г. — ClientEarth и др./Комисия	33
2017/C 300/42	Дело T-437/17: Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — Oy Karl Fazer/EUIPO — Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Дело T-448/17: Жалба, подадена на 18 юли 2017 г. — Sevenfriday/EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/44	Дело T-449/17: Жалба, подадена на 18 юли 2017 г. — Sevenfriday/EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/45	Дело T-455/17: Иск, предявен на 14 юли 2017 г. — Vatени/Съвет	36
2017/C 300/46	Дело T-457/17: Жалба, подадена на 19 юли 2017 г. — Medisana/EUIPO („happy life“)	37
2017/C 300/47	Дело T-460/17: Жалба, подадена на 20 юли 2017 г. — Vorr/EUIPO (Изображение на равностранен осмобъгълник)	38
2017/C 300/48	Дело T-748/15: Определение на Общия съд от 18 юли 2017 г. — Gauff/EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Дело T-278/17: Определение на Общия съд от 7 юли 2017 г. — Bank of New York Mellon/EUIPO — Nixen Partners („NEXEN“)	39

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 300/01)

Последна публикация

ОВ С 293, 4.9.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 283, 28.8.2017 г.

ОВ С 277, 21.8.2017 г.

ОВ С 269, 14.8.2017 г.

ОВ С 256, 7.8.2017 г.

ОВ С 249, 31.7.2017 г.

ОВ С 239, 24.7.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 18 юли 2017 г. — Европейска комисия/Patrick Breyer, Република Финландия, Кралство Швеция

(Цело C-213/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Достъп на документи на институции — Член 15, параграф 3, ДФЕС — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Приложно поле — Заявление за достъп до писмените становища, представени от Република Австрия в производството, по което е постановено решение от 29 юли 2010 г. Колисия/Австрия (C-189/09, непубликувано, EU:C:2010:455) — Документи, които са притежание на Европейската комисия — Защита на съдебните производства)

(2017/С 300/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: P. Van Nuffel и H. Krämer)

Други страни в производството: Patrick Breyer (представител: M. Starostik, Rechtsanwalt), Република Финландия (представител: H. Leppo), Кралство Швеция (представители: A. Falk и C. Meyer-Seitz, E. Karlsson и L. Swedenborg)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Испания (представители: M. J. García-Valdecasas Dorrego и S. Centeno Huerta), Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme и F. Fize)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Европейската комисия да понесе, освен направените от нея съдебни разноски, и половината от разноските на г-н Patrick Breyer.
- 3) Кралство Испания, Френската република, Република Финландия и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Съда (голям състав) от 18 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Kammergericht Berlin — Германия) — Konrad Erzberger/TUI AG

(Дело C-566/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на работници — Принцип на недопускане на дискриминация — Избор на представители на работниците в надзорния съвет на дружество — Национална правна уредба, ограничаваща правото на глас и на избираемост само по отношение на работниците, заети в рамките на националната територия)

(2017/С 300/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Kammergericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Konrad Erzberger

Ответник: TUI AG

в присъствието на: Vereinigung Cockpit eV, Betriebsrat der TUI AG/TUI Group Services GmbH, Frank Jakobi, Andreas Barczewski, Peter Bremme, Dierk Hirschel, Michael Pönipp, Wilfried H. Rau, Carola Schwirn, Anette Stempel, Ortwin Strubelt, Marcell Witt, Wolfgang Flintermann, Stefan Weinhofer, ver.di — Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Диспозитив

Член 45 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, съгласно която работниците, заети в предприятия на концерн, установени на територията на тази държава членка, нямат право на глас и право да се кандидатираат на избори за представители на работниците в надзорния съвет на дружеството майка на този концерн, установено в посочената държава членка, както и евентуално право да заемат или да продължат да заемат длъжност на представител в този съвет, когато напуснат работа в такова предприятие и бъдат наети в дъщерно дружество на същия концерн, установено в друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 90, 7.3.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Alicante — Испания) — Ornua Co-operative Limited, по-рано The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, SL

(Дело C-93/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Марка на Европейския съюз — Единен характер — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9, параграф 1, букви б) и в) — Еднаква защита на предоставеното с марката на ЕС право срещу вероятността от обръкване и срещу увреждането на репутацията — Мирно съвместно съществуване на тази марка и на национална марка, използвана от трето лице в една част на Съюза — Липса на такова мирно съвместно съществуване в друга част на Съюза — Възприемане от средния потребител — Евентуално различно възприемане в различните части на Съюза)

(2017/С 300/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Alicante

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ornuа Co-operative Limited, по-рано The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Ответник: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Диспозитив

- 1) Член 9, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на [Европейския съюз] трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че в една част на Европейския съюз марка на ЕС и национална марка мирно съществуват съвместно, не дава основание да се заключи, че в друга част на Съюза, в която не е налице мирно съвместно съществуване на тази марка на ЕС и на идентичния на тази национална марка знак, липсва вероятност от объркване между посочената марка на ЕС и този знак.
- 2) Член 9, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че факторите, които според сезирания съд за марките на ЕС са релевантни за преценката дали притежателят на марка на ЕС има право да забрани използването на даден знак в част на Европейския съюз, която няма отношение към предявения иск за установяване на нарушение на права върху марка, могат да бъдат взети предвид от този съд при преценката дали този притежател има право да забрани използването на знака в частта на Съюза, до която се отнася посоченият иск, стига пазарните условия и социално-културните обстоятелства да не се различават съществено в едната и другата част на Съюза.
- 3) Член 9, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че в една част на Европейския съюз марка на ЕС с репутация и знак мирно съществуват съвместно, не позволява да се заключи, че в друга част на Съюза, където не е налице такова мирно съвместно съществуване, има основание за използването на този знак.

⁽¹⁾ ОВ С 156, 2.5.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Abercrombie & Fitch Italia Srl/Antonino Bordonaro

(Дело C-143/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 2, параграф 1 — Член 2, параграф 2, буква а) — Член 6, параграф 1 — Дискриминация, основана на възраст — Трудов договор за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, който може да се сключи с лица под 25-годишна възраст — Автоматично прекратяване на трудовия договор при навършване на 25-годишна възраст)

(2017/С 300/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Ответник: Antonino Bordonaro.

Диспозитив

Член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и член 2, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат разпоредба като разглежданата в главното производство — на основание на която работодател има право да сключи трудов договор за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности с работник под 25-годишна възраст без значение от естеството на възлаганата му работа, както и да уволни този работник при навършване от същия на 25-годишна възраст — ако с нея се преследва законосъобразна цел на политиката по заетостта и на трудовия пазар и ако средствата за постигането на тази цел са подходящи и необходими.

⁽¹⁾ ОВ С 200, 6.6.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Marco Tronchetti Provera SpA и др./Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Дело C-206/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Дружествено право — Директива 2004/25/ЕО — Предложения за поглъщане — Член 5, параграф 4, втора алинея — Възможност за коригиране на цената на предложението при ясно определени обстоятелства и критерии — Национална правна уредба, предвиждаща възможността надзорният орган да увеличи цената на предложение за поглъщане в случай на тайно споразумение между оферента или лицата, действащи съгласувано с него и един или повече продавачи)

(2017/С 300/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA, Camfin SpA

Ответник: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

в присъствието на: Camfin SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, Marco Tronchetti Provera & C. SpA, UniCredit SpA

Диспозитив

Член 5, параграф 4, втора алинея от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на националния надзорен орган да увеличи цената на публично предложение за поглъщане в случай на „тайно споразумение“, без да уточнява конкретните видове поведение, характеризиращи това понятие, стига тълкуването на понятието да може да бъде извлечено достатъчно ясно, точно и предвидимо от тази правна уредба, посредством признатите от националното право методи на тълкуване.

⁽¹⁾ ОВ С 251, 11.7.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG/Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA

(Дело C-340/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 9, параграф 1 — Член 11, параграф 2 — Компетентност по дела във връзка със застраховане — Исковете, предадени от увредената страна пряко срещу застрахователя — Иск на работодателя на увредената страна, който е публичноправна институция, законов цесионер на правата на своя служител срещу застрахователя на превозното средство, участвало в произшествието — Суброгация)

(2017/С 300/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft — KABEG

Ответник: Mutuelles du Mans assurances — MMA IARD SA

Диспозитив

Член 9, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, във връзка с член 11, параграф 2 от този регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че работодател, установен в първа държава членка, който продължава да изплаща трудовото възнаграждение на свой служител, отсъстващ поради пътнотранспортно произшествие, и който е встъпил в правата на последния срещу установено във втора държава членка дружество — застраховател на гражданската отговорност, която произтича от участието в това произшествие превозно средство, може, в качеството на „увредена страна“ по смисъла на тази последна разпоредба, да предяви иск срещу това застрахователно дружество пред съдилищата на първата държава членка, когато такива преки иски са разрешени.

⁽¹⁾ ОВ С 305, 22.8.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — „Gelvora“ UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Дело C-357/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Нелоялни търговски практики — Директива 2005/29/ЕО — Приложно поле — Дружество за събиране на вземания — Потребителски кредит — Доброволно прехвърляне на вземане — Естество на правоотношението между дружеството и длъжника — Член 2, буква в) — Понятието „продукт“ — Мерки за събиране на вземане, провеждани паралелно с действията на съдебен изпълнител)

(2017/С 300/08)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Gelvora“ UAB

Ответник: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Диспозитив

Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялните търговски практики“), трябва да се тълкува в смисъл, че в материалното ѝ приложно поле попада правоотношението между дружество за събиране на вземания и неизправния длъжник по договор за потребителски кредит, чийто дълг е бил цедиран на това дружество. В понятието „продукт“ по смисъла на член 2, буква в) от тази директива попадат практиките, прилагани от дружество с оглед на събиране на вземането. В това отношение е без значение обстоятелството, че задължението е било потвърдено със съдебно решение и че това решение е било предадено на съдебен изпълнител за изпълнение.

⁽¹⁾ ОВ С 335, 12.9.2016 г.

Решение на Съда (осми състав) от 20 юли 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Faro — Португалия) — Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Portimão Urbis, E.M., S.A. — в ликвидация, Município de Portimão, Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Дело C-416/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2001/23 — Член 1, параграф 1, буква б) — Член 2, параграф 1, буква г) — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Приложно поле — Понятия „работник или служител“ и „прехвърляне на стопанска дейност)

(2017/C 300/09)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Страни в главното производство

Ищец: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Ответници: Portimão Urbis, E.M., S.A. — в ликвидация, Município de Portimão, Emarp — Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Диспозитив

1) Член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че положение, в което общинско предприятие, в което единствен акционер е община, е прекратено с решение на изпълнителния орган на тази община и чиито дейности са прехвърлени отчасти на посочената община, за да бъдат извършвани пряко от последната, и отчасти на преобразувано за тази цел друго общинско предприятие, в което тази община също е единствен акционер, попада в приложното поле на посочената директива, при условие че идентичността на разглежданото предприятие бъде запазена след прехвърлянето, което запитващата юрисдикция има за задача да установи.

- 2) Лице, като ищеца в главното производство, което поради временно преустановяване на изпълнението на неговия трудов договор реално не полага труд, попада в обхвата на понятието „работник или служител“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква г) от Директива 2001/23, доколкото то явно е защитено в качеството си на работник или служител от съответното национално законодателство, което обаче запитващата юрисдикция трябва да провери. Ако това се потвърди при проверката, при обстоятелства като тези по главното производство произтичащите от неговия трудов договор права и задължения трябва да се считат за прехвърлени на приобретателя в съответствие с член 3, параграф 1 от тази директива.
- 3) Третият въпрос, поставен от Tribunal Judicial da Comarca de Faro (окръжен съд на Фаро, Португалия), е недопустим.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Определение на Съда (осми състав) от 6 юли 2017 г. — Olga Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на Viktor Viktorovych Yanukovych/Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

(Дело C-505/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Ограничителни мерки, приети с оглед на положението в Украйна — Списък на лицата, образуванията и органите, спрямо които се прилага запразяването на финансови средства и икономически ресурси — Включване на името на жалбоподателя — Изменение на исканията — Писмено изявление, подадено от името и за сметка на починалия жалбоподател)

(2017/C 300/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Olga Stanislavivna Yanukovych, в качеството на наследник на Viktor Viktorovych Yanukovych (представител: T. Beazley QC)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: P. Mahnič Bruni и M. J.-P. Nix), Европейска комисия (представители: първоначално S. Bartelt и J. Norris-Usher, впоследствие E. Paasivirta и J. Norris-Usher)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда 2-жа Olga Stanislavivna Yanukovych да понесе наред с направените от нея съдебни разноски и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 441, 28.11.2016 г.

**Определение на Съда (шести състав) от 19 юли 2017 г. — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH,
Ecolab Deutschland GmbH/Европейска агенция по химикали**

(Дело C-663/16 P) ⁽¹⁾

**(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕС) № 528/2012 —
Предоставяне на пазара и употреба на биоциди — Член 95 — Европейска агенция по химикали
(ECHA) — Публикуване на списък на активни вещества — Вписване на дружество като
доставчик на активно вещество)**

(2017/C 300/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (представители: M. Grunchard и K. Van Maldegem, avocats, P. Sellar, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска агенция по химикали (представители: M. Heikkilä и C. Buchanan, P. Oliver, Barrister)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH и Ecolab Deutschland GmbH да заплатят съдебните разноски.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Европейската агенция по химикали (ECHA), BASF SE и Oxea GmbH понасят направените от всяко от тях съдебни разноски, свързани с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ C 53, 20.2.2017 г.

**Определение на Съда (шести състав) от 19 юли 2017 г. — Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH,
Ecolab Deutschland GmbH/Европейска агенция по химикали**

(Дело C-666/16 P) ⁽¹⁾

**(Обжалване — Член 181 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕС) № 528/2012 —
Предоставяне на пазара и употреба на биоциди — Член 95 — Европейска агенция по химикали
(ECHA) — Публикуване на списък на активни вещества — Вписване на дружество като
доставчик на активно вещество)**

(2017/C 300/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH (представители: M. Grunchard и K. Van Maldegem, avocats, P. Sellar, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска агенция по химикали (представители: M. Heikkilä и C. Buchanan, подпомогани от P. Oliver, barrister)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда *Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH* и *Ecolab Deutschland GmbH* да заплатят съдебните разноски.

Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, *Ecolab Deutschland GmbH*, Европейската агенция по химикали (ЕЧА), *BASF SE* и *Oxea GmbH* понасят направените от всяко от тях съдебни разноски, свързани с молбата за встъпване.

⁽¹⁾ ОВ С 53, 20.2.2017 г.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Полша), постъпило на 6 април 2017 г. — Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej/Mariuszowi Wawrzoskowi

(Дело С-176/17)

(2017/С 300/13)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich [Районен съд, Шемяновице Шльонске]

Страни в главното производство

Заявител: Profi Credit Polska S.A. със седалище Белско Бяла

Ответник: Mariusz Wawrzosek

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на Директива 93/13/ЕИО от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от нея, както и разпоредбите на Директива 2008/48/ЕО от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета, и по-специално член 17, параграф 1 и член 22, параграф 1 от нея, да се тълкуват в смисъл, че не допускат събиране на вземане по редовен от външна страна запис на заповед осъществявано от търговец (кредитодател) срещу потребител (кредитополучател) в рамките на заповедно производство по член 485, параграф 2 и сл. от ГПК във връзка с член 41 от Закона от 12 май 2011 г. относно потребителския кредит, в което националната юрисдикция може да изследва единствено дали съществува действително задължение по записа на заповед с оглед наличието на формалните му реквизити, но не и да разглежда съответното каузално правоотношение?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ ОВ L 133, 2008 г., стр. 66.

Жалба, подадена на 14 април 2017 г. от Georgios Pandalis срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 14 февруари 2017 г. по дело T-15/16, Georgios Pandalis/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело С-194/17 Р)

(2017/С 300/14)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Georgios Pandalis (представител: A. Franke, Rechtsanwältin)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- I. да отмени решението на Общия съд от 14 февруари 2017 г. по дело T-15/16 по производство по отмяна на марка на Европейския съюз № 001273119 „Cystus“,
- II. да отмени решението на първи апелативен състав на EUIPO от 30 октомври 2015 г. по преписка R 2839/2014-1 по производство по отмяна на марка на Европейски съюз № 001273119 „Cystus“,
- III. да отмени решението на отдела по отмяна от 12 септември 2014 г., прието в производство по отмяна 8374 C, в частта, в която се прекратяват правата на притежателя на марка на Европейския съюз № 001273119 „Cystus“ за стоки от клас 30 „немедицински хранителни добавки“,
- IV. да отхвърли искането на LR Health & Beauty Systems GmbH за обявяване за недействителна на марка на Европейския съюз № 001273119 „Cystus“ в частта, в която това искане се отнася до стоки от клас 30 „немедицински хранителни добавки“,
- V. да осъди Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че при тълкуването и прилагането на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾ са допуснати следните грешки:

- първо, не били формулирани конкретни мотиви относно изискванията на разпоредбата, за които по-специално би следвало да се провери дали са изпълнени (дали марката се използва, дали използването ѝ е реално и дали то е за стоките и услугите, за които тя е регистрирана),
- второ, не бил разгледан въпросът дали стоките „Cystus“ попадат в определението за хранителни добавки по смисъла на член 2, буква а) от директивата за хранителните добавки,
- трето, стоките „Cystus“, за които разглежданата марка била използвана, не били класифицирани,
- четвърто, фактите, въз основа на които били направени преценката дали стоките „Cystus“ представляват немедицински хранителни добавки и изводът, че марката не била използвана за немедицински хранителни добавки, били изопачени,
- пето, не бил специално разгледан въпросът дали продаваните с тази марка (немедицински) „таблетки за смучене“ представляват хранителна добавка.

Освен това жалбоподателят твърди, че липсват мотиви за констатацията, че марката „Cystus“ не била реално използвана за немедицински хранителни добавки в съответствие с член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламента относно марката на Общността:

- първо, мотивите на решението не позволявали да се разбере защо въз основа на изложените от жалбоподателя факти и доказателства Общият съд не установил, че марката се използвана за немедицински хранителни добавки,

- второ, решението, че марката не се използвала за немедицински хранителни добавки, не било достатъчно мотивирано, като някои обстоятелства противоречали на такава класификация и не било установено за кои стоки марката се използвала по друг начин,
- трето, въобще не бил разгледан въпросът дали „таблетките за смучене“ с такава марка са (немедицински) хранителни добавки, без да се обясни защо.

Освен това жалбоподателят твърди, че са допуснати грешки при тълкуването и прилагането на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламента относно марката на Общността:

- първо, не бил извършен правилно анализ по член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламента относно марката на Общността — не било проверено дали марката, както е регистрирана или в различна, но неказваща влияние върху отличителния ѝ характер форма (член 51, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността) се използвала за немедицински хранителни добавки,
- второ, класификацията на марката като описателно означение по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламента относно марката на Общността била погрешна, тъй като жалбоподателят фактически не разполагал с каквато и да било възможност за описателно използване на марката за стоките си „Custus“, произведени на базата на растението Cistus Incanus, като при анализа си по член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламента относно марката на Общността Общният съд трябвало най-малкото да приеме, че марката е със средно отличителен характер.

В допълнение жалбоподателят твърди, че мотивите за липса на реално използване на марката на Европейския съюз № 001273119 „Custus“ за немедицински хранителни добавки в съответствие с член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламента относно марката на Общността са противоречиви и недостатъчни:

- от една страна, съществувало противоречие, тъй като се приемало, че изписването на марката с буквата „у“, вместо с буквата „и“ не е достатъчно, за да се установи използване като марка на Европейския съюз, а в същото време се твърдяло, че поради това не е налице каквото и да било абсолютно основание за отказ на регистрацията в съответствие с член 7, параграф 1, буква в) от Регламента относно марката на Общността,
- от друга страна, липсвали мотиви, тъй като Общният съд не се обосновавал защо конкретната форма на използване на марката не отговаря на изискванията на член 51, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламента относно марката на Общността.

Накрая, жалбоподателят твърди, че Общният съд допуснал грешка при тълкуването и прилагането на член 75, второ изречение от Регламента относно марката на Общността: като приел, че апелативният състав въобще не се произнесъл по твърдяното абсолютно основание за отказ по член 7, параграф 1, буква в) от Регламента относно марката на Общността, Общният съд допуснал грешка при прилагане на правото.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 25 април 2017 г. от Mast-Jägermeister SE срещу решението, постановено от
Общия съд (осми състав) на 9 февруари 2017 г. по дело T-16/16, Mast-Jägermeister SE/Служба на
Европейския съюз за интелектуална собственост**

(Дело C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Mast-Jägermeister SE (представител: С. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло решението на Общия съд от 9 февруари 2017 г. по дело T-16/16, с което жалбата е отхвърлена и жалбоподателят е осъден да заплати съдебните разноски,
- в случай, че жалбата бъде приета за основателна, да уважи първото и третото от исканията, направени пред първата инстанция.

Основания и основни доводи

Жалбата е срещу решението на Общия съд от 9 февруари 2017 г. по дело T-16/16, с което Общият съд е разгледал изискванията относно представянето на промишлен дизайн с оглед определянето на дата на подаване що се отнася по-конкретно до заявки за регистрация на промишлен дизайн № 002683615-0001 и 002683615-002 (чаша).

Твърди се, че обжалваното съдебно решение нарушава член 46, параграфи 2 и 3 от Регламент № 6/2002, разгледан във връзка с членове 36 и 38 от същия регламент, доколкото Общият съд е приел, че от духа и целта на тези разпоредби следва, че заявките за регистрация не трябва да се разглеждат като заявки за регистрация на промишлен дизайн на Общността, когато EUIPO счита, че е налице неяснота или двусмислие по отношение на предмета на защита в заявките за регистрация на промишлен дизайн. От важността на датата на подаване за заявителя следвало обаче, че представянето на промишления дизайн не може да бъде подчинено на стриктни изисквания и че с оглед на определянето на датата на подаване по смисъла на член 38 от Регламент № 6/2002, член 36, параграф 1, буква в) изисква единствено физическа годност на представянето на промишления дизайн да бъде възпроизведено.

Противно на приетото от Общия съд, от член 4, параграф 1, буква д) от Регламент № 2245/2002, разгледан във връзка с член 10, параграф 1, буква в) и параграф 2 от този регламент не следвало нещо по-различно. Доколкото от тези разпоредби следвало, че представянето на промишления дизайн трябва да бъде с качество, което да позволява всички подробности от предмета, за който се търси закрила, да се открояват ясно, тези разпоредби се отнасят единствено до физическата годност на представянето да бъде възпроизведено. Това важало особено като се има предвид фактът, че единствен заявителят може да определи предмета на заявката за регистрация, тоест това, за което се иска защитата. Най-сетне, окончателният обхват на защитата на промишлен дизайн се определял единствено и изключително от сезираната с иск за фалшифициране юрисдикция.

Доколкото регистрацията на промишлен дизайн би могла да създаде правна несигурност що се отнася до представянето му, регистрацията може да бъде отказана, но не и определянето на дата на подаване, която е много важна за заявителя, предвид правилата на член 4, буква А от Парижката конвенция относно приоритета, произтичащ от първоначалната молба.

В този контекст, Общият съд пренебрегнал недвусмисления текст на диференцираните правила на член 46, параграфи 2 и 3. Съгласно член 46, параграф 2 от Регламент № 6/2002, само когато нередностите се отнасят до условията, посочени в член 36, параграф 1 от Регламент № 6/2002, дадена заявка не може да се разглежда като заявка за промишлен дизайн на Общността. Все пак, що се отнася до представянето на промишления дизайн, член 36, параграф 1 от посочения регламент изисквал единствено това представяне да бъде годно да бъде възпроизведено. Съгласно член 46, параграф 3 от Регламент № 6/2002, други нередности, по-специално тези, произтичащи от прилагането на Регламент № 2245/2002, могат да доведат единствено до отхвърляне на заявката, след определяне на дата на подаване. Това следвало от препращането в член 46, параграф 3 към член 45, параграф 2, буква а), разгледан във връзка с член 36, параграф 5 от Регламент № 5/2002.

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg (Германия), постъпило на 15 май 2017 г. —
Ramazan Dündar и др./Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG**

(Дело C-253/17)

(2017/C 300/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Отговорник: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Председателят на Съда на Европейския съюз заличи делото от регистъра на Съда с определение от 20 юни 2017 г.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Szczecinie (Полша), постъпило на 7 юни 2017 г. —
Feniks Sp. z o.o./Azteca Products & Services SL

(Дело С-337/17)

(2017/С 300/17)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Feniks Sp. z o.o. със седалище в Шчечин

Ответник: Azteca Products & Services SL със седалище в Алкора

Преюдициални въпроси

- 1) Дело, образувано по иск срещу купувач със седалище в една държава членка за обявяване на договор за продажба на недвижим имот с местонахождение в друга държава членка за недействителен, поради това че уврежда кредитор на продавача, договор, който е сключен и изцяло изпълнен на територията на тази друга държава членка, представлява ли „дело, свързано с договор“ по смисъла на член 7, точка 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾?
- 2) Следва ли на този въпрос да се отговори с оглед на принципа за „acte éclairé“, като се има предвид решение на Съда от 17 юни 1992 г., С-26/91 [Handte], въпреки че то се отнася до отговорността на производителя за недостатъци на стоката, а производителят не може да предвиди на кого ще бъде прехвърлена тази стока впоследствие и съответно кой би могъл да има право на иск срещу него, докато искът срещу купувача „за обявяване на договор за продажба на недвижим имот за недействителен“, поради това че уврежда кредиторите на продавача, би могъл да е основателен само ако купувачът е знаел, че правното действие (договорът за продажба) уврежда кредиторите, така че купувачът трябва да очаква, че такъв иск може да бъде предявен от всеки личен кредитор на продавача?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel (Белгия),
постъпило на 8 юни 2017 г. — Fremoluc NV/Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-
Brabant (Vlabinvest ABP) и др., встъпила страна: Vlaams Gewest

(Дело С-343/17)

(2017/С 300/18)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg Brussel

Страни в главното производство

Ищец: Fremoluc NV

Ответници: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant, Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker, Marie-Jeanne Thielemans

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 21, 45, 49 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз и членове 22 и 24 от Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки [за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО] да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба, съгласно която публичен орган развива недвижими имоти с цел да предлага тези имоти на пазара за продажба и наемане на парцели и жилища при благоприятни условия приоритетно на лица със силна обществена, икономическа, социална или културна връзка с териториалния обхват на действие на този орган, като в това отношение се прилагат свързани с доходите условия, които могат да бъдат изпълнени предимно от тези лица, както е предвидено в правната уредба:

- besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 25 februari 2014 houdende het provinciaal reglement betreffende de werking en het beheer van het Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant — Vlabinvest APB (Решение на Провинциален съвет на Фламандски Брабант от 25 февруари 2014 г. относно Правилник на провинцията за функционирането и управлението на Агенцията за операции с недвижими имоти във Фламандски Брабант — Vlabinvest APB) във връзка с:
- член 2/2 от Besluit van de Vlaamse regering van 29 september 2006 betreffende de voorwaarden voor de overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en de sociale huisvestingsmaatschappijen ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode (Постановление на фламандското правителство от 29 септември 2006 г. относно условията за прехвърлянето на недвижими имоти от Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen и дружествата за социално настаняване с цел прилагане на Фламандския жилищен кодекс), както и член 17, параграфи 2—6 от Besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurwoningstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (Постановление на фламандското правителство от 12 октомври 2007 г. относно регулирането на системата за социално настаняване под наем с цел прилагане на дял VII от Фламандския жилищен кодекс)?

⁽¹⁾ ОВ L 158, 2004 г., стр. 77.

Жалба, подадена на 9 юни 2017 г. от Christoph Klein срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 28 септември 2016 г. по дело T-309/10, Christoph Klein/Европейска комисия

(Дело C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Christoph Klein (представител: Н.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска комисия, Федерална република Германия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 28 септември 2016 г. по дело T-309/10 RENV,

- да осъди ответника да заплати на жалбоподателя сумата 1 562 662,30 EUR, ведно с лихви в размер на 8 процентни пункта над действащия основен лихвен процент, считано от датата на постановяване на съдебното решение,
- да приеме по същество, че Комисията дължи на жалбоподателя обезщетение за вредите, които той твърди, че е претърпял след 15 септември 2006 г. и чийто размер следва да бъде определен,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски,
- алтернативно: да отмени решението на Общия съд от 28 септември 2016 г. по дело T-309/10 RENV и да върне делото на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

Първо, Общият съд е нарушил член 61, параграф 2 от Статута на Съда на Европейския съюз, като е тълкувал неправилно обвързващия обхват на решението на Съда и поради това незаконосъобразно е приел, че жалбоподателят не може да претендира никакво обезщетение във връзка с продукта си „effecto“ на основание на недопустимостта на четвъртото основание на жалбата по дело C-120/14 P.

Второ, Общият съд е нарушил отново член 61, параграф 2 от Статута на Съда на Европейския съюз, като е приел, че не е обвързан от произнасянето от правна страна в решението на Съда. В точка 95 от решението си Съдът е приел, че първоначалното решение, което е предмет на обжалването, следва да бъде отменено, доколкото Общият съд е отхвърлил жалбата в частта относно искането Комисията да бъде осъдена да плати обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял [...]. Противно на тази правна преценка, Общият съд незаконосъобразно е приел и по същество, че право на обезщетение не съществува поради неспазване на материалните изисквания.

Трето, Общият съд е отхвърлил в нарушение на член 84, параграф 1 от Процедурния си правилник твърдението, че Комисията е допуснала нарушение на член 41 от Хартата на основните права вследствие на бездействието си в процедурата съгласно защитните разпоредби на основание член 8, параграф 2 от Директива 93/42, обосновавайки се с твърдението, че става въпрос за недопустимо ново твърдение. Поради това е налице грешка в правото, тъй като в действителност жалбоподателят се е позовал в жалбата си на принципа на добро управление, който по съдържанието си съответства на принципа на добра администрация, и на член 41 от Хартата на основните права. В резултат на това не е налице недопустимо ново твърдение.

Четвърто, Общият съд е изходил от позицията, че Директивата не предоставя никакви права нито лично на жалбоподателя, нито на дружеството atmed AG. Жалбата се основава на твърдението за нарушение на правото на Съюза, тъй като и двамата са страни в процедурата въз основа на защитната разпоредба и могат да се позоват на принципите на свободното движение на стоки като основни икономически засегнати лица.

Пето, Общият съд е допуснал грешка в правото, като е отхвърлил наличието на причинно-следствена връзка между незаконосъобразното поведение на Комисията и твърдяната вреда. Така Общият съд е изопачил фактите по делото и е допуснал грешка в правото при квалифицирането на фактите. Освен това по този начин Общият съд е нарушил отново член 8, параграф 2 от Директива 93/42, пропуснал е да извърши правна преценка и не е изложил адекватни мотиви за решението си.

Шесто, Общият съд е нарушил принципите на процесуална справедливост и правото на справедлив съдебен процес, член 6 от Европейската конвенция за защита на основните права и член 47 от Хартата на основните права, като не се е съобразил с приложения COM RENV 1 и 2.

Седмо, Общият съд е нарушил принципите на правото на справедлив съдебен процес, член 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека и член 47 от Хартата на основните права, както и член 64, параграф 3, буква г) от Процедурните си правила и член 24 от Статута на Съда на Европейския съюз, като е отхвърлил искането на жалбоподателя Комисията да бъде задължена да представи документите, свързани със защитната клауза.

Преюдициално запитване от **Rechtbank Rotterdam** (Нидерландия), постъпило на 12 юни 2017 г. —
A, B, C, D, E, F, G/Staatssecretaris van Economische Zaken

(Дело C-347/17)

(2017/C 300/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Rotterdam

Страни в главното производство

Жалбоподатели: A, B, C, D, E, F, G

Ответник: Staatssecretaris van Economische Zaken

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли разпоредбите от раздел II, глава IV, точки 5 и 8 от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход [...] да се тълкуват в смисъл, че след изкормването и почистването по труповите на закланите домашни птици не трябва да има никакво видимо замърсяване?
- 2) Разпоредбите от раздел II, глава IV, точки 5 и 8 от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 [...] отнасят ли се и за замърсявания с фекалии, жлъчка и съдържимо в гушата?
- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос — следва ли раздел II, глава IV, точка 8 от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 [...] да се тълкува в смисъл, че почистването трябва да се извърши непосредствено след изкормването, или съгласно тази разпоредба отстраняването на видимо замърсяване може да стане и по време на охлаждането, разфасоването или опаковането?
- 4) Допуска ли раздел I, глава II, част Г, точка 1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 854/2004 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация, при извършване на проверки от компетентния орган да се изваждат трупове на заклани домашни птици от кланичната линия и да се проверяват за видими замърсявания по външната и вътрешната им страна, както и под мастната им тъкан?
- 5) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен и следователно оставането на видимо замърсяване по труповите на заклани домашни птици е допустимо — как следва да се тълкува раздел II, глава IV, точки 5 и 8 от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004 [...] ? Как би могла в такъв случай да се постигне целта на този регламент, а именно да се осигури висока степен на защита на здравето на хората?

⁽¹⁾ ОВ L 139, 2004 г., стр. 55; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 71 и поправка в ОВ L 288, 2015 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 139, 2004 г., стр. 206; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 132.

Преюдициално запитване от **Rechtbank Noord-Holland** (Нидерландия), постъпило на 19 юни 2017 г. — **Vision Research Europe BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond**

(Дело C-372/17)

(2017/C 300/21)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Noord-Holland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vision Research Europe BV

Ответник: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Преюдициален въпрос

Валиден ли е Регламент за изпълнение (ЕС) № 113/2014 ⁽¹⁾ на Комисията от 4 февруари 2014 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура, ако е вярна неокончателната преценка на Rechtbank, че подпозиция 8525 80 30 следва да се тълкува в смисъл, че в тази подпозиция може да бъде класирана описаната в точки 2 и 12 по-горе камера, която е оборудвана с оперативна памет, така че записаните в камерата изображения се изтриват при последващо заснемане или при изключване на камерата?

⁽¹⁾ ОВ L 38, 2014 г., стр. 20.

**Преюдициално запитване от Raad van State (Нидерландия), постъпило на 26 юни 2017 г. —
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, К, В, други страни: Н.У., Staatssecretaris van Veiligheid en
Justitie**

(Дело C-380/17)

(2017/C 300/22)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, К, В

Други страни: Н.У., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Преюдициални въпроси

- 1) Като се имат предвид член 3, параграф 3, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 2003 г. [стр. 12]; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164 и поправка в ОВ L 71, 2012 г. [стр. 55]) и решението Nolan (ECLI:EU:C:2012:638), компетентен ли е Съдът да отговори на преюдициални въпроси на нидерландския съд относно тълкуването на разпоредбите на посочената директива в правен спор във връзка с правото на пребиваване на член от семейството на лице с право на субсидиарна закрила, след като в нидерландското право е установено, че посочената директива се прилага пряко и безусловно по отношение на лица с право на субсидиарна закрила?
- 2) Недопустима ли е съгласно системата на Директива 2003/86/ЕО [...] национална разпоредба като разглежданата в главното производство, съгласно която заявление за допускане на събиране на семейството в съответствие с предвидените в глава V по-благоприятни условия може да бъде отхвърлено поради самото обстоятелство, че не е подадено в посочения в член 12, параграф 1, трета алинея срок?

От значение ли е за отговора на този въпрос, че в случай на неспазване на този срок може да се подаде заявление за събиране на семейството, независимо дали след отхвърляне или не, при което се проверява дали са изпълнени предвидените в член 7 от Директива 2003/86/ЕО изисквания и се вземат предвид посочените в член 17 интереси и обстоятелства?

Преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen (Белгия), постъпило на 30 юни 2017 г. — Openbaar Ministerie/Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

(Дело C-393/17)

(2017/С 300/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Обвинител: Openbaar Ministerie

Подсъдими: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein Freddy

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно неприятели търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредбата на член II.75, параграф 6 от Кодекса за висшето образование от 11 октомври 2013 г., която предвижда обща забрана неакредитирани учебни заведения да използват термина „магистър“ в издаваните от тях дипломи, като се има предвид, че тази разпоредба е въведена по съображение от общ интерес, а именно поради необходимостта да се осигури високо образователно равнище, което налага да може да се упражнява контрол за действителното изпълнение на поставените изисквания за качество?
- 2) Трябва ли Директива 2006/123/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредбата на член II.75, параграф 6 от Кодекса за висшето образование от 11 октомври 2013 г., която предвижда обща забрана неакредитирани учебни заведения да използват термина „магистър“ в издаваните от тях дипломи, като се има предвид, че тази разпоредба е въведена по съображение от общ интерес, а именно за защита на получателите на услуги?
- 3) Отговаря ли наказателната разпоредба, приложима спрямо неакредитираните от фламандските власти учебни заведения, които издават „магистърски“ дипломи, на критериите за пропорционалност по член 9, параграф 1, буква в) и член 10, параграф 2, буква в) от Директива 2006/123/ЕО [...]?

⁽¹⁾ ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

⁽²⁾ ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50.

Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия), постъпило на 3 юли 2017 г. — Profit Europe NV/Belgische Staat

(Дело C-397/17)

(2017/С 300/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Profit Europe NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли подпозиция 7307 19 10 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че обхваща принадлежностите за тръбопроводи от чугун със сфероидален графит, които имат характеристиките на обсъжданите в главното производство фитинги, при положение че обективните им характеристики сочат наличието на съществена разлика с ковкия чугун, тъй като ковкостта на чугуна със сфероидален графит не е следствие от съответна термична обработка, а и чугунът със сфероидален графит е с различна форма на графита в сравнение с ковкия чугун, а именно сферографитен, а не темперован?
- 2) Трябва ли подпозиция 7307 11 00¹ да се тълкува в смисъл, че обхваща принадлежностите за тръбопроводи от чугун със сфероидален графит, които имат характеристиките на обсъжданите в главното производство фитинги, при положение че обективните характеристики на чугуна със сфероидален графит сочат, че по същество той има същите обективни характеристики като нековкия чугун?
- 3) Трябва ли да не се прилагат обяснителните бележки към КН относно подпозиция 7307 19 10, съгласно които ковкият чугун включва и чугуна със сфероидален графит, доколкото в тях се предвижда, че ковкият чугун включва и чугуна със сфероидален графит, а всъщност е установено, че чугунът със сфероидален графит не е ковък чугун?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Белгия), постъпило на 3 юли 2017 г. — Profit Europe NV/Belgische Staat

(Дело C-398/17)

(2017/C 300/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Profit Europe NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли подпозиция 7307 19 10 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че обхваща принадлежностите за тръбопроводи от чугун със сфероидален графит, които имат характеристиките на обсъжданите в главното производство фитинги, при положение че обективните им характеристики сочат наличието на съществена разлика с ковкия чугун, тъй като ковкостта на чугуна със сфероидален графит не е следствие от съответна термична обработка, а и чугунът със сфероидален графит е с различна форма на графита в сравнение с ковкия чугун, а именно сферографитен, а не темперован?
- 2) Трябва ли подпозиция 7307 11 00¹ да се тълкува в смисъл, че обхваща принадлежностите за тръбопроводи от чугун със сфероидален графит, които имат характеристиките на обсъжданите в главното производство фитинги, при положение че обективните характеристики на чугуна със сфероидален графит сочат, че по същество той има същите обективни характеристики като нековкия чугун?

- 3) Трябва ли да не се прилагат обяснителните бележки към КН относно подпозиция 7307 19 10, съгласно които ковкият чугун включва и чугуна със сфероидален графит, доколкото в тях се предвижда, че ковкият чугун включва и чугуна със сфероидален графит, а всъщност е установено, че чугунът със сфероидален графит не е ковък чугун?

(¹) Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 7 юли 2017 г. — А

(Дело C-410/17)

(2017/C 300/26)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: А

В присъствието на: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 24, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО (¹) на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че разрушителните работи, извършвани от предприятие, чийто предмет на дейност включва извършването на разрушителни работи, обхващат една-единствена сделка, ако съгласно условията на договора си с възложителя това предприятие е длъжно да извози отпадъците от разрушаването и — доколкото тези отпадъци съдържат метален скрап — има право да препродаде металния скрап на предприятия, които изкупуват скрап за преработване?

Обратно, трябва ли с оглед на член 2, параграф 1, буква а) във връзка с член 14, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО за ДДС такъв договор за извършване на разрушителни работи да се тълкува в смисъл, че обхваща две сделки, а именно, от една страна, доставката на услугата на предприятието за разрушителни работи в полза на възложителя на тези работи, и от друга страна, покупката от страна на предприятието за разрушителни работи на подлежащия на препродажба метален скрап от възложителя на разрушителните работи?

Има ли в случая значение, че при определянето на цената за разрушителните работи предприятието за разрушителни работи отчита като намаляващ цената фактор обстоятелството, че може да реализира приходи от оползотворяването на отпадъците от разрушаването?

Има ли в случая значение, че количеството и стойността на подлежащите на оползотворяване отпадъци от разрушаването не са уговорени в договора, нито пък е уговорено те впоследствие да бъдат съобщени на възложителя на разрушителните работи, както и че количеството и стойността на отпадъците от разрушаването стават известни едва когато предприятието за разрушителни работи препродаде тези отпадъци?

- 2) Когато предприятие, чийто предмет на дейност включва извършването на разрушителни работи, се съгласи в договора си със собственика на разрушавания обект да купи този обект, както и да го разруши в договорно определения срок и да извози отпадъците от разрушаването, като в противен случай дължи неустойка, трябва ли член 2, параграф 1, буква а) във връзка с член 14, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО за ДДС да се тълкува в смисъл, че това е една-единствена сделка, която обхваща продажбата на стоки от собственика на разрушавания обект в полза на предприятието за разрушителни работи?

Обратно, трябва ли с оглед на член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 24, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО за ДДС такъв договор да се тълкува в смисъл, че обхваща две сделки, а именно, от една страна, продажбата на стоки от собственика на разрушавания обект в полза на предприятието за разрушителни работи, и от друга страна, доставката на услугата по разрушаване от страна на предприятието за разрушителни работи в полза на продавача на стоките?

Има ли в случая значение, че при определянето на цената в офертата си за покупка на стоките предприятието за разрушителни работи отчита като намаляващ цената фактор разноските, които ще трябва да направи във връзка с демонтирането и извозването на стоките?

Има ли значение, че продавачът на стоките знае, че разноските на предприятието за разрушителни работи във връзка с демонтирането и извозването на стоките се отчитат като фактор, намаляващ цената на тези стоки, като се има предвид, че страните не се договарят относно тези разноски, а прогнозната или действителната стойност на разноските в нито един момент не се съобщава на продавача на стоките?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Белгия), постъпило на 7 юли 2017 г. — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Съвет на министрите

(Дело C-411/17)

(2017/C 300/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Ответник: Съвет на министрите

Друга страна: Electrabel SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, параграфи 1—3, 6 и 7, член 3, параграф 8, член 5 и член 6, параграф 1 и точка 2 от приложение I към Конвенцията от Еспо за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст да се тълкуват в съответствие с уточненията, дадени в Информационния документ по прилагането на Конвенцията за дейности във връзка с ядрената енергия и в Препоръките относно добрите практики, свързани с прилагането на Конвенцията в дейностите, свързани с ядрена енергия?
- 2) Може ли член 1, точка IX) от Конвенцията от Еспо, съдържащ определението за „компетентен орган“, да се тълкува в смисъл, че изключва от приложното поле на тази конвенция законодателните актове като Закона от 28 юни 2015 г. за изменение на Закона от 31 януари 2003 г. за постепенното излизане от ядрената енергетика за целите на промишлено производство на електроенергия, за да се гарантира сигурността на снабдяването с енергия, като се имат предвид различните проучвания и изслушвания, проведени във връзка с приемането на този закон?
- 3) а) Трябва ли членове 2—6 от Конвенцията от Еспо да се тълкуват в смисъл, че се прилагат преди приемането на законодателен акт като Закона от 28 юни 2015 г. за изменение на Закона от 31 януари 2003 г. за постепенното излизане от ядрената енергетика за целите на промишлено производство на електроенергия, за да се гарантира сигурността на снабдяването с енергия, член 2 от който отлага датата за извеждане от експлоатация и за преустановяване на промишленото производство на електроенергия от ядрените централи Doel 1 и Doel 2?

- б) Различен ли е отговорът на въпроса, поставен в буква а), в зависимост от това дали се отнася за централата Doel 1 или за централата Doel 2, като се има предвид, че за първата централа е необходимо да се приемат административни актове в изпълнение на цитирания Закон от 28 юни 2015 г.?
- в) Може ли сигурността на снабдяването на страната с електроенергия да бъде императивна причина от общ интерес, която да позволи да се дерогира от прилагането на членове 2—6 от Конвенцията от Еспо или да се суспендира това прилагане?
4. Трябва ли член 2, параграф 2 от Конвенцията от Орхус за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда да се тълкува в смисъл, че изключва от приложното поле на тази конвенция законодателните актове като Закона от 28 юни 2015 г. за изменение на Закона от 31 януари 2003 г. за постепенното излизане от ядрената енергетика за целите на промишлено производство на електроенергия, за да се гарантира сигурността на снабдяването с енергия, ако се вземат предвид и ако не се вземат предвид различните проучвания и изслушвания, проведени във връзка с приемането на този закон?
5. а) Като се вземат предвид по-специално Препоръките от Маастрихт за начините за насърчване на ефективното участие на обществеността в процеса на вземане на решенията относно околната среда относно процеса на вземане на решенията на няколко етапа, трябва ли членове 2 и 6 във връзка с приложение I.I към Конвенцията от Орхус да се тълкуват в смисъл, че се прилагат преди приемането на законодателен акт като Закона от 28 юни 2015 г. за изменение на Закона от 31 януари 2003 г. за постепенното излизане от ядрената енергетика за целите на промишлено производство на електроенергия, за да се гарантира сигурността на снабдяването с енергия, член 2 от който отлага извеждането от експлоатация и преустановяването на промишленото производство на електроенергия от ядрените централи Doel 1 и Doel 2?
- б) Различен ли е отговорът на въпроса, поставен в буква а), в зависимост от това дали се отнася за централата Doel 1 или за централата Doel 2, като се има предвид, че за първата централа е необходимо да се приемат административни актове в изпълнение на цитирания Закон от 28 юни 2015 г.?
- в) Може ли сигурността на снабдяването на страната с електроенергия да бъде императивна причина от общ интерес, която да позволи да се дерогира от прилагането на членове 2 и 6 от Конвенцията от Еспо или да се спре това прилагане?
6. а) Трябва ли член 1, параграф 2 във връзка с точка 13, буква а) от приложение II към Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁽¹⁾, евентуално във връзка с Конвенциите от Еспо и от Орхус, да се тълкуват в смисъл, че те се прилагат при отлагане на извеждането от експлоатация и на преустановяването на промишленото производство на електроенергия от ядрена централа, включващо, както е в случая, сериозни инвестиции и осъвременяване на безопасността за ядрените централи Doel 1 и Doel 2?
- б) При утвърдителен отговор на въпроса, поставен в буква а), трябва ли членове 2—8 и 11 от Директива 2011/92/ЕС и приложения I, II и III към нея да се тълкуват в смисъл, че те се прилагат преди приемането на законодателен акт като Закона от 28 юни 2015 г. за изменение на Закона от 31 януари 2003 г. за постепенното излизане от ядрената енергетика за целите на промишлено производство на електроенергия, за да се гарантира сигурността на снабдяването с енергия, член 2 от който отлага извеждането от експлоатация и преустановяването на промишленото производство на електроенергия от ядрените централи Doel 1 и Doel 2?
- в) Различен ли е отговорът на въпросите, поставени в букви а) и б) в зависимост от това дали се отнася за централата Doel 1 или за централата Doel 2, като се има предвид, че за първата централа е необходимо да се приемат административни актове в изпълнение на цитирания Закон от 28 юни 2015 г.?
- г) При утвърдителен отговор на въпроса, поставен в буква а), трябва ли член 2, параграф 4 от Директива 2011/92/ЕС да се тълкува в смисъл, че позволява да се освободи отлагането на извеждане от експлоатация на ядрена централа от прилагането на членове 2—8 и 11 от Директива 2011/92/ЕС поради императивни причини от общ интерес, свързани със сигурността на снабдяването на страната с електроенергия?

7. Трябва ли понятието „специален акт на националното законодателство“ по смисъла на член 1, параграф 4 от Директива 2011/92/ЕС да се тълкува в смисъл, че изключва от приложното поле на Директивата законодателен акт като Закона от 28 юни 2015 г. за изменение на Закона от 31 януари 2003 г. за постепенното излизане от ядрената енергетика за целите на промишлено производство на електроенергия, за да се гарантира сигурността на снабдяването с енергия, като се вземат предвид по-специално различните проучвания и изслушвания, които са проведени във връзка с приемането на този закон и могат да постигнат целите на посочената по-горе директива?
8. а) Трябва ли член 6 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година относно опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽²⁾ във връзка с членове 3 и 4 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици ⁽³⁾, евентуално във връзка с Директива 2011/92/ЕС и с Конвенциите от Еспо и от Орхус, да се тълкува в смисъл, че се прилага при отлагане на извеждането от експлоатация и преустановяването на промишленото производство на електроенергия от ядрена централа, включващо, както е в случая, сериозни инвестиции и осъвременяване на безопасността за ядрените централи Doel 1 и Doel 2?
- б) При утвърдителен отговор на въпроса, поставен в буква а), трябва ли член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО да се тълкува в смисъл, че се прилага преди приемането на законодателен акт като Закона от 28 юни 2015 г. за изменение на Закона от 31 януари 2003 г. за постепенното излизане от ядрената енергетика за целите на промишлено производство на електроенергия, за да се гарантира сигурността на снабдяването с енергия, член 2 от който отлага извеждането от експлоатация и преустановяването на промишленото производство на електроенергия от ядрените централи Doel 1 и Doel 2?
- в) Различен ли е отговорът на въпросите, поставени в букви а) и б), в зависимост от това дали се отнася за централата Doel 1 или за централата Doel 2, като се има предвид, че за първата централа е необходимо да се приемат административни актове в изпълнение на цитирания Закон от 28 юни 2015 г.?
- г) При утвърдителен отговор на въпроса, поставен в буква а), трябва ли член 6, параграф 4 от Директива 92/43/ЕИО да се тълкува в смисъл, че позволява да се приемат за наложителна причина от по-важен обществен интерес мотиви, свързани със сигурността на снабдяването на страната с електроенергия, като се имат предвид различните проучвания и изслушвания, които са проведени във връзка с приемането на Закона от 28 юни 2015 г. и могат да постигнат целите на посочената директива?
9. Ако въз основа на отговорите, дадени на предишните преюдициални въпроси, националният съд стигне до заключението, че оспорваният закон нарушава някое от задълженията, произтичащи от посочените конвенции или директиви, без сигурността на снабдяването на страната с електроенергия да може да се счита за императивна причина от общ интерес, позволяваща да се дерогира от тези задължения, може ли да се запази действието на Закона от 28 юни 2015 г., за да се избегне правна несигурност и да се даде възможност да се изпълнят задълженията за оценка на въздействието върху околната среда и за участие на обществеността, произтичащи от посочените конвенции и директиви?

⁽¹⁾ ОВ L 26, 2012 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 206, 1992 г., стр. 7, Специално издание на български език 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

⁽³⁾ ОВ L 20, 2010 г., стр. 7.

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 10 юли 2017 г. — Arex CZ a.s./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-414/17)

(2017/C 300/28)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател (ищец в първоинстанционното производство): Arex CZ a.s.

Друга страна в производството (ответник в първоинстанционното производство): Odvolací finanční ředitelství

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли данъчнозадължено лице да се счита за данъчнозадължено лице по смисъла на член 138, параграф 2, буква б) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“)? При отрицателен отговор, за кои данъчнозадължени лица се прилага тази разпоредба?
- 2) В случай че отговорът на Съда на Европейския съюз е, че член 138, параграф 2, буква б) от Директивата за ДДС се прилага в положение като разглежданото в главното производство (тоест, приобретателят на продуктите е данъчнозадължено лице, регистрирано за данъчни цели), трябва ли тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че когато изпращането или превозът на тези продукти се извършва съгласно релевантните разпоредби от Директива 2008/118/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО ⁽³⁾ (наричана по-нататък „Директивата за акциза“), доставка, свързана с процедура по Директивата за акциза, трябва да се счита за освободена доставка по тази разпоредба, макар иначе да не са изпълнени условията за освобождаване по член 138, параграф 1 от Директивата за ДДС предвид това, че превозът на стоките е отнесен към друга сделка?
- 3) Ако отговорът на Съда е, че член 138, параграф 2, буква б) от Директивата за ДДС не се прилага в положение като разглежданото в главното производство, определя ли е фактът, че стоките са превозени под режим отложено плащане на акциз, за да се реши към коя от няколко последователни доставки следва да се отнесе превозът за целите на правото на освобождаване от ДДС по член 138, параграф 1 от Директивата за ДДС?

⁽¹⁾ ОВ 2006 L 347, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ 2009 L 9, стр. 12.

⁽³⁾ ОВ 1992 L 76, стр. 1.

Иск, предявен на 12 юли 2017 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-420/17)

(2017/C 300/29)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: О. Veunet и С. Hermes)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е предприела всички необходими мерки за въвеждане на обща система за защита на градинската овесарка в департамент Ланд, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 5 от Директива 2009/147/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 ноември 2009 година относно опазването на дивите птици
- да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Според Комисията Франция никога не е предприемала последователни и съгласувани мерки за защита, необходими за въвеждането на система за защита на градинската овесарка, като по този начин не е изпълнила задълженията си по Директива 2009/147/ЕО ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 20, 26.1.2010 г., стр. 7.

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Испания), постъпило на 14 юли 2017 г. — Elena Barba Giménez/Francisca Carrión Lozano

(Дело C-426/17)

(2017/C 300/30)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Страни в главното производство

Молител: Elena Barba Giménez

Ответник: Francisca Carrión Lozano

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾, разглеждана във връзка с Директива 2005/29/ЕО ⁽²⁾ и с член 47 от Хартата [на основните права на Европейския съюз], да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като член 35 от Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (Закон 1/2000 за гражданското съдопроизводство), която не дава възможност на органа, пред който се провежда производството по искане за заплащане на дължими възнаграждения (производство „juga de cuentas“), преди да издаде изпълнителното основание, служебно да упражни контрол за наличието на неравноправни клаузи в договор между адвокат и потребител или за наличието на нелоялни търговски практики?
- 2) Попадат ли адвокатите, вписани в Turno de Oficio (Служба за правна помощ), в обхвата на понятието „търговец“ по смисъла на член 2, буква б) от Директива 2005/29 или на понятието „продавач или доставчик“ по смисъла на член 2, буква в) от Директива 93/13? Приложими ли са член 6, параграф 1, буква г) и член 7, параграф 2 от Директива 2005/29 в случаите, когато тарифата, прилагана от лице, упражняващо свободна професия, е нормативно установена?
- 3) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли Директива 2005/29/ЕО да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като член 36 от Ley 1/1996, de 10 de enero, de Asistencia Jurídica Gratuita (Закон 1/1996 от 10 януари 1996 г. за безплатна правна помощ), съгласно която нормативно установената тарифа се прилага задължително, независимо от обстоятелството, че търговецът е укрив информация или е заблудил относно формирането на цената на своите услуги?
- 4) Трябва ли член 101 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като член 36 от Закон 1/1996, съгласно която при уважаване на иска възнагражденията на адвокатите, които предоставят услуги в рамките на системата за безплатна правна помощ, се определят според тарифа, която преди това е била приета от тези адвокати, без да е налице възможност за държавните органи да се разграничат от тази тарифа?
- 5) Съответства ли посочената правна уредба на изискванията за необходимост и пропорционалност, предвидени в член 15, параграф 3 от Директива 2006/123?

- 6) Трябва ли член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като член 36 от Закон 1/1996, която задължава [...] [получателя] на безплатна правна помощ, в случай че искът му бъде уважен без да му бъдат присъдени съдебни разноски, да заплати на адвоката си възнаграждение в съответствие с приета от професионална организация тарифа, съгласно която това възнаграждение надхвърля с повече от 50 % годишния размер на обезщетение за социална сигурност?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори.

⁽²⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, стр. 22).

**Определение на председателя на девети състав на Съда от 19 юни 2017 г. — Европейска комисия/
Чешка република**

(Дело C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Език на производството: чешки

Председателят на девети състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 27, 25.1.2016 г.

Определение на председателя на Съда от 27 юни 2017 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Език на производството: полски

Председателят на Съда състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 78, 29.2.2016 г.

**Определение на председателя на Съда от 30 юни 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от
Landgericht Frankfurt am Main — Германия) — Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional**

(Дело C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Език на производството: немски

Председателят на Съда състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 30, 30.1.2017 г.

Определение на председателя на Съда от 5 юли 2017 г. (преюдициално запитване, отправено от
Cour d'appel de Mons — Белгия) — État belge/Biologie Dr Antoine SPRL

(Дело C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/С 300/34)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 30, 30.1.2017 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 13 юли 2017 г. — Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA

(Дело T-348/16) ⁽¹⁾

(Арбитражна клауза — *Opposition* — Спиране на изпълнението на решението постановено в отсъствието на ответника — Междинно решение)

(2017/C 300/35)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател по делото в главното производство: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Солун, Гърция) (представител: V. Christianos, avocat)

Ответник по делото в главното производство: Изпълнителна агенция на Европейския научноизследователски съвет (ERCEA) (представители: . Pesquera Alonso и F. Sgritta, подпомагани от E. Kourakis, avocat)

Предмет

Отмяна на решение от 6 април 2017 г., Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, непубликувано, EU: T:2017:268)

Диспозитив

Спира изпълнението на решение от 6 април 2017 г., Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16), до постановяване на решение по молбата за отмяна, подадена от Изпълнителна агенция на Европейския научноизследователски съвет (ERCEA).

⁽¹⁾ ОВ С 296, 16.8.2016 г.

Определение на Общия съд от 13 юли 2017 г. — myToys.de/EUIPO — Laboratorios Indas (myBaby)

(Дело T-519/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз myBaby — По-ранни словна и фигуративна марка на Европейския съюз и национални словни марки МАУВАВУ, Мау ВаВу и МАУ ВАВУ — „Акцесорна“ жалба — Член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 216/96 — Изцяло потвърдително решение — Недопустимост)

(2017/C 300/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: myToys.de GmbH (Берлин, Германия) (представители: С. Hauss-Löhde и М. Mette, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: Н. Kunz)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Испания) (представител: М. de Justo Bailey, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 17 юни 2015 г. (преписка R 1002/2014-2) във връзка с производство по възражение между Laboratorios Indas и myToys.de

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда myToys.de GmbH да понесе собствените си разноски, както и разноските на Laboratorios Indas, SA.
- 3) Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) понася собствените си разноски.

(¹) ОВ С 363, 3.11.2015 г.

**Определение на председателя на Общия съд от 13 юли 2017 г. —
Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA**

(Дело T-348/16 OP-R)

(Обезпечително производство — Арбитражна клауза — Съдебно решение, постановено в отсъствието на ответника — Искане за спиране на изпълнението на решението — Липса на компетентност)

(2017/C 300/37)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател в главното производство: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Солун, Гърция) (представител: V. Christianos, avocat)

Ответник в главното производство: Изпълнителна агенция на Европейския научноизследователски съвет (ERCEA) (представители: M. Pesquera Alonso и F. Sgritta, подпомагани от E. Kourakis, avocat)

Предмет

Молба на основание член 123, параграф 4 и член 156 от Процедурния правилник за спиране на изпълнението на решение от 6 април 2017 г., Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/ERCEA (T-348/16, непубликувано, EU:T:2017:268)

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата.
 - 2) Не се произнася по съдебните разноски.
-

Определение на Общия съд от 19 юли 2017 г. — НІ/Комисия(Дело T-464/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Проект, финансиран от Съюза — Конфликт на интереси — Дисциплинарно производство — Понижаване — Отхвърляне на жалбата от първата инстанция — Частично явно недопустила и частично явно неоснователна жалба)

(2017/С 300/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: НІ (представител: M. Velardo, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: C. Ehrbar и F. Simonetti)

Предмет

Жалба срещу решението на Съда на публичната служба на Европейския съд (едноличен състав) от 10 юни 2016 г., НІ/Комисия (F-133/15, EU:F:2016:127), с която се иска отмяна на това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) НІ понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисия в рамките на настоящото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 10.10.2016 г.

Жалба, подадена на 11 юли 2017 г. — Nexans France и Nexans/Комисия

(Дело T-423/17)

(2017/С 300/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Nexans France (Courbevoie, Франция) и Nexans (Courbevoie) (представители: M. Powell и A. Rogers, Solicitors, и G. Forwood, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищите/жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение C(2017) 3051 окончателен на Комисията от 2 май 2017 г., с което се отхвърля искане за поверително третиране на основание член 8 от Решение 2011/695/ЕС на председателя на Комисията от 13 октомври 2011 година относно функцията и мандата на служителя по изслушването в някои производства по конкуренция по преписка AT.39610 — Електропроводи, доколкото с него се отхвърлят исканията за поверително третиране, подадени от жалбоподателите, на информацията, за която те твърдят в производството по дело T-449/14, че е събрана неправомерно (т.нар. искания от „категория I“), и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от това, че обжалваното решение не е надлежно мотивирано в нарушение на член 296 ДФЕС, на член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 8, параграф 2 от Решение 2011/695/ЕС.
2. Второто основание, изведено от това, че Комисията е допуснала грешки в преценката на искането на жалбоподателя, подадено на основание член 8, параграф 2 от Решение 2011/695/ЕС: първо, като е направила извода, че част от спорната информация вече е била известна извън ограничен кръг лица; второ, като не е взела надлежно пред вид принципа на ефективна съдебна защита; и трето, като е направила извода, че интересите на жалбоподателя не се нуждаят от защита.
3. Третото основание, изведено от това, че Комисията е нарушила принципа за презумпцията за невинност, като се има пред вид, че правомерният характер на метода, по който спорната информация е била иззета, е оспорен по дело T-449/14. Публикуването на спорната информация лишавало всяка отмяна, която би била постановена по това дело, от пълното й действие.

Жалба, подадена на 12 юли 2017 г. — Dehousse/Съд на Европейския съюз

(Дело T-433/17)

(2017/С 300/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Franklin Dehousse (Брюксел, Белгия) (представители: L. Levi и S. Rodrigues, адвокати)

Ответник: Съд на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да се приеме настоящата жалба за допустима и основателна,

и поради това,

— да отмени решението от 18 май 2017 г., с което ответникът е отхвърлил потвърдителното заявление за достъп до документи, подадено от жалбоподателя на 12 април 2017 г., както и решението от 22 май 2017 г., с което ответникът е отхвърлил частично потвърдителното заявление за достъп до документи, подадено от жалбоподателя на 16 март 2017 г.,

— да признае отговорността на ответника по член 340 ДФЕС,

— да се разпорежи на ответника да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя неимуществени вреди, оценени *ex aequo et bono* на десет хиляди евро (10 000 EUR), а при условията на евентуалност, символичната сума от 1 EUR,

— да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания във връзка с искането за отмяна и едно основание относно искането му за обезщетение.

1. Първото основание е изведено от нарушение на Решението на Съда на Европейския съюз от 11 октомври 2016 г. за публичния достъп до документите, съхранявани от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции (2016/C 445/03), на член 15, параграф 3 ДФЕС и на член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, във връзка с публичния достъп до документите на институциите и със задължението за прозрачност. По-конкретно жалбоподателят твърди, че обжалваните решения трябва да бъдат отменени, тъй като с тях не се предоставят определени документи, други са предоставени частично или пък са предоставени с многобройни заличавания.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 296 ДФЕС и на член 41 от Хартата, тъй като обжалваните решения са опорочени или им липсват мотиви.
3. Третото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

Що се отнася до ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза, жалбоподателят твърди, че институцията ответник е възприела недобросъвестно поведение, което е правопораждащо основание за отговорността. Това поведение е породило значителна неимуществена вреда за жалбоподателя, за която последният иска да получи обезщетение.

Жалба, подадена на 12 юли 2017 г. — ClientEarth и др./Комисия

(Дело T-436/17)

(2017/C 300/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ClientEarth (Лондон, Обединено кралство), European Environmental Bureau (EEB) (Брюксел, Белгия), The International Chemical Secretariat (Гьотеборг, Швеция), International POPs Elimination Network (IPEN) (Гьотеборг) (представител: A. Jones, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна;
- да отмени Решение на Комисията C(2017) 2914 окончателен от 2 май 2017 година, с което отказва преразглеждането на нейното решение C(2016) 5644, с което се разрешават някои видове използване на оловен сулфохромат жълт и на оловен хроматмолибдатсулфат червен на основание Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) (ОВ 2006, L 396, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3);
- да отмени Решение на Комисията C(2016)5644;
- да разпреди на Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски, и
- да разпреди всяка друга мярка, която намери за подходяща.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от това, че Решение C(2017) 2914 окончателен е опорочено от явни грешки от правна страна и от грешки в преценката относно твърдяното съответствие на заявлението за разрешение, подадено от DCC Maastricht BV по смисъла на членове 62 и 60, параграф 7 от Регламента REACH.

2. Второто основание е изведено от това, че Решение С(2017) 2914 окончателен е опорочено от явни грешки от правна страна и в преценката на основание член 60, параграф 4 от Регламента REACH що се отнася до социално-икономическия анализ.
3. Третото основание, изведено от това, че Решение С(2017) 2914 окончателен е опорочено от явни грешки в преценката на основание член 60, параграфи 4 и 5 от Регламента REACH по отношение на алтернативните решения.
4. Четвъртото основание е изведено от това, че Решение С(2017) 2914 окончателен е опорочено от грешки от правна страна и от грешки в преценката по отношение на прилагането на общите принципи на правото на Съюза, сред които е задължението за мотивиране и принципа на предпазните мерки в рамките на процедурата по издаване на разрешения, предвидена в Регламента REACH.

Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — Oy Karl Fazer/EUIPO — Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Дело T-437/17)

(2017/С 300/42)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Финландия) (представител: L. Laaksonen, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Белгия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MIGNON“— заявка за регистрация № 10 995 892

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 24 април 2017 г. по преписка R 1859/2016-2

Искания

Жалбоподателят иска Общият съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да допусне регистрацията на марката за всички стоки, за които е заявена.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 18 юли 2017 г. — Sevenfriday/EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)**(Дело T-448/17)**

(2017/С 300/43)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Sevenfriday AG (Цюрих, Швейцария) (представители: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini и G. Bellomo, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Seven SpA (Leini, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SEVENFRIDAY“ — Заявка за регистрация № 12 915 021

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 2 май 2017 г. по преписка R 2291/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение, доколкото с него се отхвърля жалбата на Sevenfriday AG срещу решение B2400482 от 7 октомври 2016 г. и вследствие на това да уважи заявката за марка на Съюза № 1105144.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 18 юли 2017 г. — Sevenfriday/EUIPO — Seven (SEVENFRIDAY)**(Дело T-449/17)**

(2017/С 300/44)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Sevenfriday AG (Цюрих, Швейцария) (представители: M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini и G. Bellomo, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Seven SpA (Leini, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SEVENFRIDAY“ — Заявка за регистрация № 13 500 533

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 2 май 2017 г. по преписка R 2292/2016-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се отхвърля жалбата на Sevenfriday AB срещу решение B252649 от 10 октомври 2016 г., и в резултат от това да уважи заявлението № 16500533 за регистрация на заявената марка като марка на Европейския съюз;
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение поне в частта му относно стоките от клас 9.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Иск, предявен на 14 юли 2017 г. — Bateni/Съвет

(Дело T-455/17)

(2017/С 300/45)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Naser Bateni (Хамбург, Германия) (представители: M. Schlingmann и M. Bever, Rechtsanwälte)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

1. да осъди Европейския съюз, представляван от Съвета, да заплати на ищеца обезщетение в размер на 250 000 EUR за претърпените от него неимуществени вреди в резултат на:
 - включването му в таблица III от приложение II към Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, 2011 г., стр. 71) и в таблица III от приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 319, 2011 г., стр. 11),
 - включването му в таблица III от приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1),
 - включването му в таблица III от приложението към Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, 2013 г., стр. 18) и в таблица III от приложението на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 306, 2013 г., стр. 3).

2. да осъди Европейския съюз, представляван от Съвета, да заплати лихва за забава, изчислена при ставката, прилагана от Европейската централна банка по основните операции по рефинансиране плюс два процентни пункта за периода от 24 март 2017 г. до пълното изплащане на посочената в точка 1 сума,
3. да осъди Европейския съюз, представляван от Съвета, да заплати съдебните разноски, и по-специално тези на ищеца.

Основания и основни доводи

Ищецът излага едно основание за иска си.

1. Първо и единствено основание: като приел ограничителни мерки по отношение на ищеца, Съветът сериозно нарушил гарантиращи защитата му законови разпоредби. Поради това ищецът претърпял значителни неимуществени вреди, за които трябвало да получи обезщетение.
 - Ищецът предявил успешно искиове за отмяна на включването му в списъците относно санкциите. Общият съд отменил съответните правни актове в частите, които се отнасят до ищеца, с окончателни решения от 6 септември 2013 г. по дела T-42/12 и T-181/12 и от 16 септември 2015 г. по дело T-45/14. Във връзка с това Общият съд приел, че във всеки един от случаите Съветът не бил установил каквито и да било основания за включването на ищеца в списъците относно санкциите и следователно допуснал явни грешки в преценката и не изпълнил задължението си за полагане на дължима грижа.
 - Съгласно практиката на Общия съд (решение от 25 ноември 2014 г., *Safa Nicu Sepahan Co./Съвет*, T-384/11), която Съдът вече потвърдил (решение от 30 май 2017 г., C-45/15 P), това представлявало сериозно нарушение както на материалноправните и процесуалноправните защитни разпоредби, така и на основните права на засегнатото лице, и по-специално на правото му на ефективна правна защита.
 - Сама по себе си отмяната на въпросните правни актове не представлявала достатъчно обезщетение. Последниците, които неправомерните списъци имали през годините за социалния, професионалния и частния живот на ищеца, могли да бъдат компенсирани само чрез заплащане на обезщетение.

Жалба, подадена на 19 юли 2017 г. — Medisana/EUIPO („happy life“)

(Дело T-457/17)

(2017/C 300/46)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Medisana AG (Нойс, Германия) (представител: Rechtsanwälte J. Bühling и D. Graetsch)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „happy life“ — заявка за регистрация № 15 164 023

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 май 2017 г. по преписка R 1965/2016-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) и параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 юли 2017 г. — Ворр/EUIPO (Изображение на равноностранен осмоъгълник)

(Дело T-460/17)

(2017/C 300/47)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Carsten Ворр (Гласхютен, Германия) (представител: F. Pröckl, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на равноностранен осмоъгълник) — заявка за регистрация № 11 005 196

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 8 май 2017 г. по преписка R 1954/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009;
- Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009.

Определение на Общия съд от 18 юли 2017 г. — Gauff/EUIPO — H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)

(Дело T-748/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/48)

Език на производството: немски

Председателят на четвърти състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 78, 29.2.2016 г.

**Определение на Общия съд от 7 юли 2017 г. — Bank of New York Mellon/EUIPO — Nixen Partners
(„NEXEN“)**

(Дело T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 3.7.2017 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG